

gens endelige Udførelse, naar den anden Part opfyldte sine Betingelser, blev jeg noget overrasket ved den 4de October at modtage en Skrivelse, som gik ud paa, at den gamle Concession til den tidligere projecterede Pontonbro maatte blive gjenoptagen. Nu siger jeg, at hvormeget man end kan interessere sig for, at den ene eller den anden af disse Planer kommer til Udførelse, — det er ingenlunde afgjort, om man ikke foreløbig vil see sig nødsaget til at berolige sig ved en god Dampferge — at man enten kommer til en Pontonbro eller en fast Bro, saa paaftaer jeg, at der endnu ikke foreligger saadanne Præmisses, at man med Sikkerhed kan udtale sig for nogen af disse Planer, og jeg haaber, at det ærede Medlem (Krebs) ikke vil tage mig det ilde op, naar jeg siger, at den Naade, hvorpaa Sagen er bleven dreven fra de communale Autoriteters Side, ikke bærer det Præg af Overlæg og en fast gennemført Tanke, som er nødvendig for, at Regjeringen kan indlade sig derpaa. Dertil kommer et Argument, der efter min Mening vel ikke skal bruges ofte, men som man dog ikke ganske kan affee fra, det nemlig, at her er Tale om et nyt Foretagende; her er ikke Tale om at lægge den sidste Haand paa en Staten tilhørende Havn, hvor det gjælder et Arbejde, der er sin Fuldbendelse nær, og hvor Alt er forberedt til Sagens endelige Gjennemførelse, saa at Spørgsmaalet kun er, om man kan affee de dertil fornødne Summer; i det foreliggende Tilfælde derimod ere slike Forarbejder paa ingen Naade tilstede, og her tales altsaa foreløbig om en Sum af 100,000 Rd., uden at der er den mindste Visshed for, hvorlangt den vil række, eller hvorledes den skal dækkes. Jeg vil derfor tilraade, at der i denne Session ikke bliver gjort noget Skridt i denne Sag, men at det kommende Aar bliver saaledes benyttet, at vi maaskee, naar vore finansielle Kræfter tillade os det, kunne i næste Session under en eller anden Form række vor Haand til Sagens Udførelse.

Da jeg har Ordet, skal jeg, siden en æret Rigsdagsmand (Jessen) har omtalt, at Terrainet mellem Veile og Marhuus er Gjenstand for meget omhyggelige Niveleringer, tillade mig at bemærke, at man ganske vist er beskæftiget dermed, men at disse Niveleringer endnu ikke

ere færdige, hvad der heller ikke er at vente, da det i selve Loven er bestemt, at det er andre Terrainforhold, som forlobsd skulle tages i Arbejde, og hvor disse Arbejder maae tilveiebringes i den størst mulige Hurtighed; da jeg imidlertid kunde forudsætte, at det kunde interessere flere af de ærede Medlemmer at erfare, hvorvidt Arbejdet var fremmet, og hvorvidt man paa de foreliggende Data kunde bygge nogen Formodning om, hvorledes det vilde komme til at gaae, har jeg tilskrevet den paagjældende Ingenieur om at give mig disse Oplysninger, eller ogsaa at komme hertil; han har nu svaret mig, at han den 22de i denne Maaned vil melde sig i Ministeriet, og er det en Selvfølge, at jeg med Fornøielse vil meddele de ærede Medlemmer de Oplysninger, hvoraf jeg saaledes kommer i Besiddelse, saavel som hvad jeg ad privat Veil maatte komme i Besiddelse af.

Formanden: Jeg havde haabet, at Forhandlingerne om denne Sag vilde kunne tilendebringes ved denne 3die Dags Discussion, men jeg kan ikke nægte, at Udsigterne i saa Henseende meget have formørket sig, efterat der endnu er 5 Medlemmer, som have begjæret Ordet; jeg skal imidlertid ikke strax slutte Forhandlingerne, men fortsætte dem endnu i en kort Tid for at see, om de kunne føres tilende.

Rigsdagsmanden for Marhuus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

G. Winther: Under disse Omstændigheder skal jeg indskrænke mig til det kortest Mulige. Jeg skal blot med Hensyn til det politiske Spørgsmaal, som nu er blevet saa meget omdebatteret, bemærke, at det efter den Strid, der her er bleven ført, jo nu er blevet aldeles klart, at den er ført mellem Heelstatsmænd og Samstatsmænd, og at den er ført imellem dem, der ønske, at Rigsdagen skal synke ned til at blive et stort Amtsraad, og dem, som ønske, at den skal vedblive at have sin gamle hidtilværende Indflydelse. Jeg kan altsaa begrube, at det ikke er muligt at komme til Enighed, men det forekommer mig paa den anden Side at være en billig Fordring, at man da ikke gjør Beskyldninger mod hinanden af den Art, som den ærede Rigsdagsmand for